

بررسی رابطه‌ی بین تیپ‌های شباهه روزی (صباحی - عصری) و اضطراب در دانشجویان

دکتر علی عیسی زادگان^۱، دکتر سیامک شیخی^۲، لیلا احمدیان^۳

تاریخ دریافت ۸۹/۱۱/۱۷ تاریخ پذیرش ۹۰/۰۱/۲۲

چکیده

پیش زمینه و هدف: سلامتی و بهزیستی افراد ممکن است از طریق تعامل ریتم‌های درون‌زاد و بیرونی تعیین شود؛ لذا هدف اصلی بررسی حاضر، پژوهش در خصوص رابطه‌ی بین تیپ‌های شباهه روزی صبحی - عصری و اضطراب صفت - حالت در بین دانشجویان بود.

مواد و روش کار: این مطالعه توصیفی، از نوع علی - مقایسه ای برا اساس نمونه گیری به شیوه داوطلبانه بود. نمونه‌ها شامل ۲۸۸ نفر (۱۶۵ دختر و ۱۲۳ پسر) بودند. برای بررسی تیپ شناسی شباهه روزی از پرسشنامه صبحی - غربی هورن - آستبرگ (MEQ) و اضطراب از پرسشنامه اضطراب حالت - صفت اسپیل برگ استفاده شد. داده‌ها از طریق آزمون تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیره (مانوا) و آزمون F با استفاده از نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: نتایج تحقیق حاکی از آن است که بین دو تیپ شباهه روزی (صباحی - عصری) در اضطراب صفت - حالت تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.001$)؛ بدین معنی که اضطراب حالت - صفت در افراد با تیپ شباهه روزی عصری بیشتر از صبحی بود. نتایج آزمون F نیز نشان داد که در مقایسه بین دانشجویان دختر و پسر در تیپ‌های شباهه روزی صبحی - عصری و اضطراب حالت - صفت تفاوت معنی داری وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری: براساس یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که اضطراب با تیپ شباهه روزی عصری ارتباط دارد.

کلید واژگان: تیپ‌های شباهه روزی، صبحی - عصری، اضطراب صفت - حالت، دانشجو

مجله پژوهشی ارومیه، دوره بیست و دوم، شماره دوم، ص ۱۴۵-۱۳۷، خرداد و تیر ۱۳۹۰

آدرس مکاتبه: ارومیه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه، صندوق پستی ۵۷۱۹۸-۴۸۳۷۵ تلفن: ۰۴۴۱-۳۳۶۲۰۰۸-۱۲

Email: Ali_Issazadeg@yahoo.com

مقدمه

کورتیزول و ترشح ملاتونین^(۱) و متغیرهای روان شناختی مثل عملکرد روزانه، مقابله با استرس، هوش، نقایص شناختی، توجه و کارکردهای حرکتی تفاوت‌هایی با هم دارند^(۲). تیپ صبحی را به پرنده چکاوک و عصری (غربی) را به جفت تشبیه کرده‌اند. تیپ‌های صبحی افرادی هستند که صبح زودتر بیدار شده و هنگام بیداری سر حال هستند. تیپ‌های عصری به سختی بیدار شده و هنگام بیداری خسته بوده و تا دیرشنب نیز بیدار می‌مانند^(۳).

در ارتباط با ساعت زیستی^(۴) و زمان روانشناسی^(۵) پژوهش‌ها نشان می‌دهد که افراد را می‌توان در یک سنخ شباهه روزی دو قطبی از عصرگاهی^(۶) تا صبحگاهی^(۷) طبقه‌بندی کرد. در این خصوص دو تیپ صبحگاهی و عصرگاهی مطرح شده است که ترجیحات خاص و تفاوت‌هایی با هم دارند؛ به عنوان مثال تیپ صبحی - غربی در تعدادی از متغیرهای زیست شناختی مثل ساعت معمول غذا خوردن، عملکرد، درجه حرارت بدن، سطح

^(۱) استادیار گروه روان شناسی و علوم تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه

^(۲) استادیار گروه روان پژوهشی، دانشگاه علوم پژوهشی ارومیه

^(۳) کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی

^(۴) chronobiology

^(۵) chronopsychology

^(۶) eveingness

^(۷) morningness

چلمینسکی^۲، فرارو^۳، پیترسون^۴، پلاud^۵ نشان دادند که زنان تمایل قوی‌تری نسبت به بعد صبحگاهی بودن دارند (۱۲). ناتالی و دنسی^۶ در خصوص ترجیحات جنسی در سیکل خواب - بیداری در بین دانشجویان دختر و پسر نشان دادند که درصد تیپ عصری در بین مردان، بیشتر از زنان است (۱۳). آدان^۷ و ناتالی در بک نمونه دانشجویی با ملیت‌های اسپانیایی و ایتالیایی نشان دادند که مردان بیشتر عصری (غروبی) هستند (۱۴). بعضی مطالعات همچنین نشان داده‌اند که هیچ تفاوت جنسیتی در ابعاد صباحی و عصری وجود ندارد (۱۵). ناتالی و آدان در یک بررسی در بک نمونه دانشجویی که بیشتر تیپ صبحی بودند نشان دادند که تولد این نوع تیپ‌ها در فصل پاییز و زمستان بیشتر از بهار و تابستان بود و این وضعیت در تیپ عصری بر عکس بود (۱۶). پژوهش‌ها همچنین نشان می‌دهند که بیشتر تمایل به سوی وضعیت بینابین داشتن (نه صباحی و نه غروبی) وجود دارد. چلمینسکی و همکاران در یک نمونه بزرگ دانشجویی نشان دادند که ۶۲/۴ درصد از تیپ میانی، ۸/۳۶ درصد تیپ صبحی و ۲۹/۳ درصد تیپ عصری بودند (۱۲).

از لحاظ بالینی و آسیب‌شناسی روانی این دو نوع سنخ زمانی مورد توجه قرار گرفته است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که در کل روان رنجورخویی با تیپ عصری بیشتر در ارتباط است (۱۶). یکی از موضوعاتی که در خصوص سنخ‌های زمانی مورد توجه روان پژوهش‌هایی انجام شده در این خصوص نشان می‌دهد که نمرات افراد با تیپ عصری در اضطراب بالاتر از تیپ‌های صباحی است (۶). زکین^۸، هاکان^۹، ایلکر^{۱۰} در این خصوص معتقدند که سطوح اضطراب در عصرها به نقطه بالایی می‌رسد (۱۷). اضطراب صفت^{۱۱} و رابطه آن با این دو نوع تیپ بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. اضطراب صفت اشاره به تفاوت‌های فردی نسبتاً ثابت آمادگی برای اضطراب تعريف شده است (۱۸). نووی^{۱۲}، نیلسون^{۱۳}، گودوین، روزی^{۱۴} اضطراب صفت را به عنوان تفاوت‌های فردی نسبتاً ثابت می‌دانند که نسبت به استرس موقعیت مقاوم است (۱۹).

صباحی یا غروبی بودن به تفاوت‌های فردی در حالت دوره‌های شبانه روزی ریتم‌های خود انگیخته خواب و بیداری و هشیاری ذهنی نیز اشاره می‌کند. تیپ صباحی در شب زودتر خسته می‌شوند و از لحاظ طول خواب تغییرات کمتری از تیپ‌های غروبی نشان می‌دهند. تیپ‌های صباحی، روز را با درجه حرارت بدنی بالاتری شروع کرده و آدرنالین بیشتری را دفع می‌کنند (۴). تیپ شناسی ساعت زیستی، تفاوت‌های فردی در ریتم‌های بیولوژیکی ساعت زیستی را منعکس می‌سازد (۲). ساعت بیولوژیکی پستانداران در مغز توسط هسته‌های سوپراکیاسماتیک^۱ (SCN) که در هیپوталاموس قدامی قرار دارد، متأثر می‌شود (۵). ساعت زیستی درونی برای ریتم‌های شبانه روزی در تalamوس بطنی و هسته‌های سوپرا کیاسماتیک دروندادری را دریافت و به سایر بخش‌های مغز ارسال می‌کنند. سروتونین نیز در کنترل این چرخه دخیل است.

مطالعات انجام شده در خصوص تیپ‌های زمانی (صباحی - عصری) این را مطرح ساخته است که سنخ‌های صباحی در مقایسه با عصری دارای سبک زندگی سالم‌تری بوده و سنخ‌های عصری آشتفتگی‌های روان شناختی و سایکوسوماتیک بیشتری را گزارش می‌دهند (۶). پژوهش‌ها همچنین نشان می‌دهد که تیپ‌های صباحی در مقایسه با تیپ‌های عصری از لحاظ هیجانی با ثبات، جدی و قابل اعتماد هستند (۷). دیاز - مورالس همچنین نشان داده است که وظیفه شناسی، واقع گرایی و همنوایی با تیپ‌های صباحی بیشتر در ارتباط است (۸).

در بین افراد با تیپ عصری تمایلات افسردگی، رفتارهای بیمار گونه مرضی، سلامتی ضعیفتر و از لحاظ بهداشت خواب و زندگی، رضا مندی پایین و بدینبینی گزارش شده است (۹). در بین تیپ‌های عصرگاهی در مقایسه با صبح گاهی مصرف داروهای محرك، عادات سیگاری، بی نظمی در صرف غذا (۸) و درد قاعدگی بیشتر و افسردگی گزارش شده است (۱۰). از سوی دیگر پژوهش‌ها نشان می‌دهد که تیپ‌های عصر-گاهی توانایی بالاتری در تفکر خلاقانه داشته، دارای سبک شخصیتی شهودی - نواور بوده و غیر قراردادی نیز هستند (۱۱). تفاوت‌های بین دو جنس، سن، ماه تولد، توانایی‌های شناختی، برنامه‌های کاری، عادات زندگی، شهری یا روستابی بودن، مطالعات بین فرهنگی و ارتباط آنها با این دو نوع تیپ زمانی نیز مورد مطالعه قرار گرفته است. به عنوان مثال یافته‌های پژوهشی در خصوص رابطه تیپ‌های زمانی و جنسیت نشان می‌دهد که مردان در مقایسه با زنان ترجیح عصری (غروبی) بالاتری دارند (۳).

^۱ suprachiasmatic nuclei

² Chelminski, I.

³ Ferraro, F.R.

⁴ Petros, T.

⁵ Plaud, J.J.

⁶ Natale, V, and Danesi, E.

⁷ Adnan, A.

⁸ Zekine, P.

⁹ Hakan, G.

¹⁰ Ilker, R.

¹¹ Trait anxiety

¹² Novey, D.M.

¹³ Nelson, D.V.

¹⁴ Goodwin, J. and Rowzee, R.D.

این پژوهش با توجه به ماهیت موضوع تحقیق و از نظر هدف از نوع مطالعات توصیفی - تحلیلی به روش پس رویدادی است و از نظر کنترل متغیرها تحقیق غیر آزمایشی می‌باشد زیرا روابط بین متغیرها دستکاری نشده است. در شرایطی که اجرای متغیر آزمایشی و کنترل آزمایشی آن‌ها میسر نیست، تحقیق پس رویدادی روش مناسبی می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش دانشجویان مقطع کارشناسی بودند که در سال تحصیلی ۸۸-۸۹ در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ارومیه مشغول تحصیل بودند. کل دانشجویان در این دانشکده برابر با ۲۶۱۴ نفر بود. شرکت در این پژوهش داوطلبانه بود. کل داوطلبان شرکت کننده در این پژوهش ۳۰۹ نفر بود که پرسش‌نامه ۲۱ نفر از آن‌ها به علت ناقص پر شدن در گروه نمونه حذف شدند. تعداد نمونه نهایی برابر با ۲۸۸ نفر (۱۶۵ دختر و ۱۲۳ پسر) بود. پس از محاسبه نمره‌های صبحی/عصری هر آزمودنی، افرادی که نمره ۷۰ یا بالاتر تا ۸۹ آورده بودند به عنوان تیپ صبحی طبقه بندی شدند. افرادی که نمره ۳۰ یا پایین‌تر تا ۱۶ بدست آورده بودند در تیپ عصری طبقه بندی شدند. افراد با نمرات در دامنه بین ۴۲-۵۸ تیپ میانی طبقه بندی شدند. از کل ۲۸۸ نفر، ۱۰۵ نفر (۴۰/۶۹) درصد تیپ زمانی صبحی، ۴۳ نفر (۱۴/۹) درصد عصری و ۱۴۰ (۵۴/۳) درصد تیپ بینابینی بودند. پس از تشریح اهداف پژوهش و جلب مشارکت و همکاری آزمودنی‌ها پرسش‌نامه صبحی - عصری و اضطراب صفت درباره داوطلبان اجرا شد.

به منظور بررسی نتایج برای سه فرضیه مطرح شده و تحلیل داده‌های آن از شاخص و روش‌های آماری از جمله فراوانی، درصد، میانگین، انحراف استاندارد و تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیره مانوا (MANOVA) و تجزیه و تحلیل واریانس (ANOVA) برای دو گروه مستقل استفاده شد.

ابزارهای اندازه‌گیری

ابزار و مقیاس‌های به کار رفته در این پژوهش عبارتند از:

- ۱- پرسش‌نامه صبحی - غروبی هورن - آستبرگ (MEQ)^۳:

آین مقیاس یک ابزار خود گزارشی^۴ است و برای اندازه‌گیری تیپ‌های عصری (ETs) و صبحی (MTs) به کار می‌رود (۲۲). این پرسش‌نامه شامل ۱۹ گویه است که مربوط به زمان خوابیدن و بیدار شدن، زمان‌های ترجیحی برای عملکردهای فیزیکی و ذهنی و هشیاری بعد از بیداری است. ۴ پاسخ ممکن برای سوال‌ها وجود دارد: برای سوالات ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ نمرات بین ۱-۴ است. برای سوالات ۱، ۲، ۱۷، ۱۸ نمرات بین ۱-۵

کاسی، رویرت و بویر بر این باورند که از نقطه نظر آسیب شناسی روانی افراد با تشخیص اضطراب صفت را به عنوان یک پیامد حاصل بد نظمی مزن^۱ بین چرخه‌های درونی / بیرونی باید باید مورد ملاحظه قرار داد (۱).

درخصوص اضطراب صفت و اضطراب حالت دلایل روان شناختی و زیست شناختی زیادی تا کنون مطرح شده است ولی ارتباط آنها با سخن شناسی صبحی - عصری کمتر مورد توجه قرار گرفته است. سلامتی و بهزیستی افراد از یک جهت ممکن است از طریق تعامل ریتم‌های درون‌زاد و برونزاد تعیین شود. انطباق بهینه رفتار با تغییرات شب و روز توسط ساعت‌های درون‌زاد ۲۴ ساعتی انجام می‌شود (۲۰).

به نظر می‌رسد اضطراب می‌تواند پیامد یک بد نظمی بین ریتم‌های درونی و بیرونی باشد. نتایج پژوهشی که اضطراب را در سخن‌هایی عصری گزارش داده‌اند می‌تواند منتج از خواسته‌های محیطی جامعه ترجیحاً صبحی نیز باشد. برای یک چنین سخن‌هایی سازگاری با چنین خواستی مشکل است. ناتالی و آزانی^۲ آزانی در این خصوص معتقد‌ند بر اساس نظریه روان - زیست شناختی پاولوفی تیپ‌های عصری نمرات پایین‌تری از تیپ‌های صبحی در نیرومندی تحریک و بازداری دارند (۲۱).

بیان شده که مردان تیپ عصری الگوهای رفتاری مشابه با تیپ شخصیتی A را نشان می‌دهند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد افراد با اختلالات اضطرابی تمایل به تجربه نشان‌گان افزایش یافته در اوخر روز دارند که با نوسانات ساعت زیستی می‌تواند در ارتباط باشد؛ نتایج پژوهش همچنین نشان می‌دهد که نمرات خوبی‌بینی افراد با سخن عصری پایین‌تر از صبحی‌هاست (۱۶).

بر اساس مبانی نظری و تجربی بالا هدف این پژوهش بررسی ارتباط اضطراب صفت و اضطراب حالت با سخن‌های شباهه روزی صبحی و عصری است؛ لذا با توجه به هدف فوق هدف اصلی پژوهش پاسخ دادن به سوالات زیر است:

۱. آیا بین تیپ‌های زمانی (صبحی یا عصری) و اضطراب صفت و اضطراب حالت رابطه وجود دارد؟
۲. آیا در تیپ‌های زمانی صبحی و عصری بین دانشجویان دختر و پسر تفاوت معنی‌دار وجود دارد؟
۳. آیا بین دانشجویان دختر و پسر در اضطراب صفت و اضطراب حالت تفاوت معنی‌دار وجود دارد؟

مواد و روش کار

جامعه و نمونه آماری

³ Horne – Ostberg Morningness-Eveningness Questionnaire (MEQ)

⁴ Self-report

¹. Chronic misalignment

². Alzani, A.

این پرسشنامه ۴۰ ماده دارد و شامل دو مقیاس اضطراب حالت (آشکار) و اضطراب صفت (پنهان) است. برای پاسخگویی به مقیاس اضطراب حالت، آزمودنی‌ها باید یکی از گزینه‌های «خیلی کم» (۱)، «کم» (۲)، «زیاد» (۳) و «خیلی زیاد» (۴) را که به بهترین وجه ممکن احساس آن‌ها را بیان می‌نماید، انتخاب کنند. همچنین برای پاسخگویی به مقیاس اضطراب صفت، آزمودنی‌ها باید یکی از گزینه‌های «تقریباً هرگز» (۱)، «گاهی اوقات» (۲)، «بیشتر اوقات» (۳) و «تقریباً همیشه» (۴) را که نشان دهنده احساس معمولی و غالب آن‌هاست، انتخاب نمایند.

اسپیل برگر و همکاران ضربی آلفای کرونباخ مقیاس‌های اضطراب حالت و اضطراب صفت را به ترتیب 0.92 و 0.90 ، همچنین ضرایب بازآزمایی مقیاس اضطراب حالت از 0.62 تا 0.73 و مقیاس اضطراب صفت از 0.86 تا 0.88 و برای مجموع آزمون، ضربی آلفای کرونباخ 0.94 را گزارش کرده‌اند (۲۵).

باباپور خیرالدین اعتبار این آزمون را با استفاده از آلفای کرونباخ برابر با 0.90 گزارش کرده است (۲۶).

یافته‌ها

فرضیه اول پژوهش: بین تیپ‌های زمانی صبحی - عصری و اضطراب صفت و حالت رابطه وجود دارد. برای جوابگویی به این فرضیه ویژگی‌های آماری (توصیفی) متغیرها بررسی شد که میانگین‌ها و انحراف معیار در جدول ۱ به شرح زیر آمده است.

است و برای سوالات ۱۱، ۱۹ نمرات بین $6-0$ و برای سوال ۱۲ بین $5-0$ به صورت لیکرتی نمره داده می‌شود. مطابق با این پرسشنامه افراد در پنج طبقه ریتم ساعت زیستی قرار می‌گیرند: نمرات $70-89$ کاملاً تیپ صبحی، $59-69$ نزدیک به تیپ صبحی، $42-58$ تیپ میانی، $31-41$ نزدیک به تیپ عصری و $16-30$ تیپ کاملاً عصری.

پایایی این آزمون در تحقیقات مختلف از 0.71 تا 0.81 گزارش شده است (۲۳). توماس و همکاران ضربی پایایی آلفای کرونباخ 0.91 ، نگرف و همکاران ضربی 0.71 ، آدلان و المیرا، همسانی درونی خوب با آلفای کرونباخ 0.70 گزارش کرده‌اند (۳). راندلر ضربی آلفای کرونباخ 0.84 را گزارش کرده است (۹، ۱۶). دیاز - مورالس و سانچز - لوپز ضربی آلفای کرونباخ را 0.85 گزارش کرده‌اند (۶)، نقطه برش بین 42 تا 48 گزارش شده است (۲۴).

در این پژوهش پرسشنامه به فارسی ترجمه و سپس توسط اساتید ادبیات و زبان فارسی و زبان انگلیسی و دو نفر از همکاران روان‌شناسی مورد بازبینی قرار گرفت. در مرحله بعد نسخه ترجمه شده توسط یکی از دانشجویان کارشناسی ارشد زبان انگلیسی به صورت مجدد به انگلیسی برگردانده شد که به این روش ترجمه مضاعف می‌گویند. در این پژوهش با استفاده از روش بازآزمایی برای کوتاه مدت (دو هفته) برای $n=45$ آزمودنی ضربی 0.74 بدست آمد.

۲- پرسشنامه/اضطراب حالت - صفت اسپیل برگر (STA1):^۱

جدول شماره (۱): ویژگی‌های آماری متغیرهای مورد بررسی در بین تیپ‌های زمانی صبحی - غروبی و بیناییں

کل $n=288$		بیناییں $n=140$		عصر گاهی $n=43$		صبحگاهی $n=105$		تیپ‌های زمانی متغیر	
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	شاخص	
۱۰/۳۲	۴۱/۷۵	۱۰/۷۷	۴۳/۴۹	۷/۴۱	۴۲/۸۴	۹/۵۸	۳۹/۳۱	اضطراب حالت	
۱۱/۰۵	۱۱/۷۳	۱۱/۷۲	۴۲/۱۹	۱۰/۵۴	۴۳/۳۸	۹/۸۱	۴۵/۳۸	اضطراب صفت	

^۱ Spielberger State-Trait Anexiy inventory (STA1)

بارلت، لامبدای ویلکز، اثر هتلینگ - لای و بزرگ‌ترین ریشه روی) برای بررسی اثر متغیر مستقل گروه بر متغیرهای وابسته انجام شد. نتایج آزمون‌های معنی‌داری در جدول ۲ ارائه شده است.

به منظور بررسی اثر متغیر مستقل گروه بر متغیرهای وابسته اضطراب صفت و حالت از روش تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA) استفاده شد. ابتدا آزمون‌های معنی‌داری مانوا (پیلایی،

جدول شماره (۲): نتایج آزمون‌های معنی‌داری مانوا برای اثر اصلی متغیر

گروه بر اضطراب صفت - حالت

متغیر	آزمون	ارزش	F	سطح معنی‌داری
گروه	اثر پیلایی	۰/۲۵۶	۴۵/۹۳۵	۰/۰۰۰
	لامبدای ویلکز	۰/۷۳۵	۴۵/۹۳۵	۰/۰۰۰
	اثر هتلینگ	۰/۳۶۰	۴۵/۹۳۵	۰/۰۰۰
	بزرگ‌ترین ریشه روی	۰/۳۶۰	۴۵/۹۳۵	۰/۰۰۰

صحي و غروبي مثبت است و نتيجه گيري مى شود که بين اضطراب دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد. نتایج تحلیل واریانس برای هر يك از متغیرها در جدول ۳ و بهطور خلاصه در جدول ۴ ارائه شده است.

چنان‌که جدول ۲ نشان مى دهد آزمون‌های معنی‌داری مانوا در رابطه با متغیر گروه در سطح کمتر از $F=45/935$ معنی‌دار هستند با توجه به معنی‌دار بودن اثر متغیر گروه بر اضطراب ($F=45/935$) و لامبدای ویلکز ($F=73/0$) پاسخ سؤال پژوهشی مبنی بر وجود تفاوت بين اضطراب در بين دو گروه تیپ‌های زمانی

جدول شماره (۳): خلاصه نتایج تحلیل واریانس برای متغیرهای اضطراب حالت - صفت در بین تیپ‌های زمانی

شاخص‌ها متغیرها	مجموع مجذورات نوع II	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	معنی‌داری
اضطراب حالت	۸۵۰۱۳۰۱	۱	۸۵۰۱۳۰۱	۸۲/۵۲	۰/۰۰۰
اضطراب صفت	۸۵۹۵/۰۹	۱	۸۵۹۵/۰۹	۷۱/۹۱	۰/۰۰۰

اضطراب حالت و صفت افراد با تیپ‌های زمانی صحي است. در مقایسه و با استفاده از آزمون‌های تعییبی نیز در مقایسه‌ی اضطراب حالت و اضطراب صفت تیپ‌های زمانی صحي با عصری و بینابین اضطراب حالت و اضطراب صفت افراد با تیپ‌های زمانی صحي کمتر بود. اين تفاوت در میانگین‌ها نیز در سطح $F=42/84$ و با $p=0.009$ با تفاوت‌های میانگین‌های $4/17$ و $3/73$ معنی‌دار بودند.

چنان‌که جدول ۳ نشان مى دهد بين دو تیپ زمانی صحي - عصری در اضطراب حالت با ($F=82/52$, $p=0.001$) و اضطراب صفت با ($F=71/91$, $p=0.001$) تفاوت معنی‌داری وجود دارد. به اين معنی که با توجه به جدول (۱) نمرات اضطراب حالت و اضطراب صفت در افراد با تیپ‌های زمانی عصری (غروبي) به ترتيب با میانگین $4/17$ و $3/73$ برای اضطراب حالت و $4/17$ و $3/73$ برای اضطراب صفت بزرگ‌تر از میانگین

جدول شماره (۴): خلاصه نتایج تحلیل واریانس چند متغیری برای متغیرهای اضطراب حالت و اضطراب صفت و تیپ‌های زمانی صحي و عصری

شاخص منبع	لامبدای ویلکز	ضریب F	درجه آزادی	سطح معنی‌داری	میزان اشتراک	تون آماری
تیپ‌های زمانی صحي - عصری	۰/۷۳	۴۵/۹۳	۲	۰/۰۰۰	۰/۲۶	۰/۹۳

فرضیه سوم: بین دانشجویان دختر و پسر در اضطراب صفت و اضطراب حالت تفاوت وجود دارد.

برای آزمودن تفاوت دانشجویان دختر و پسر در تیپ‌های زمانی صبحی - عصری و اضطراب ازتجزیه و تحلیل واریانس و آزمون F استفاده شد و نتایج به دست آمده حاکی از عدم وجود تفاوت معنی دار بین دو گروه می‌باشد (جدول ۵).

ضریب F مشاهده شده در جدول بیانگر رابطه مثبت و معنی‌داری بین تیپ‌های زمانی با اضطراب صفت و اضطراب حالت است.

فرضیه دوم: بین دانشجویان دختر و پسر در تیپ‌های زمانی صبحی - عصری تفاوت وجود دارد.

جدول شماره (۵): نتایج تجزیه و تحلیل واریانس تیپ‌های زمانی صبحی، عصری و اضطراب صفت، حالت در بین دانشجویان دختر و پسر

سطح معنی داری	F نسبت	میانگین مجددات	درجات آزادی	مجموع مجددات	منبع تغییر	شناخت‌ها متغیر
اضطراب حالت	۰/۱۴۱	۲/۱۸۴	۲۲۰/۸۸۳	۱	۲۲۰/۸۸۲	بین گروهی
			۱۰۱/۱۳۱	۲۸۷	۲۶۳۹۵/۱۹۴	درون گروهی
				۲۸۸	۲۶۶۱۶/۰۷۶	کل
اضطراب صفت	۰/۴۱۷	۰/۶۶۲	۷۶/۸۲۳	۱	۷۶/۸۲۳	بین گروهی
			۱۱۶/۰۳۶	۲۸۷	۳۰۲۸۵/۴۶۶	درون گروهی
				۲۸۸	۳۰۳۶۲/۲۸۹	کل
تیپ صبحی	۰/۹۸۹	۰/۰۰۰	۰/۰۰۴	۱	۰/۰۰۴	بین گروهی
			۲۰/۲۵۶	۱۰۴	۲۱۰۶/۶۳۸	درون گروهی
				۱۰۵	۲۱۰۶/۶۴۲	کل
تیپ عصری	۰/۹۰۴	۰/۰۱۵	۰/۴۸۲	۱	۰/۴۸۲	بین گروهی
			۳۱/۹۹۰	۴۲	۳۸۳/۸۷۵	درون گروهی
				۴۳	۳۸۴/۳۵۷	کل

است. این نتیجه با نتایج پژوهش‌های نبیل و همکاران، مکاچی و روچتی، تایلارد و همکاران، اکابر و همکاران، دی یانگ و همکاران (۶,۷) و همچنین مورو^۱، گوما-فرگرسانت^۲ و آدان همسو می‌باشد.

(۲۷)

در تبیین این یافته می‌توان چنین مطرح ساخت که متغیرهای رفتاری و فیزیولوژیکی تحت تاثیر زمان‌های مختلف از روز است. مثلاً درجه حرارت بدن تیپ زمانی صبحی ۱/۳۰ تا ۳ ساعت زودتر از تیپ‌های زمانی عصری به اوج خود می‌رسد. واکنش پذیری به فشار روانی نیز تحت تاثیر زمان می‌تواند باشد. افاده با تیپ شناسی ساعات زیستی عصری یا غروبی اختلالات روان شناختی و بدنی بیشتری را در مقایسه با تیپ‌های صبحی نشان می‌دهند.

چنانکه جدول ۵ نشان می‌دهد تفاوت معنی‌داری بین دختر و پسر در تیپ‌های زمانی صبحی و عصری، همچنین اضطراب حالت و صفت وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه بین تیپ‌های زمانی (کرونوتایپ) صبحگاهی - عصرگاهی با اضطراب صفت - حالت بود. به منظور بررسی فرضیه‌ها از روش آماری تجزیه و تحلیل واریانس چند متغیره و آزمون F استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که بین تیپ‌های زمانی صبحی - غروبی و اضطراب حالت- صفت رابطه وجود دارد. بدین معنی که نمرات اضطراب حالت و اضطراب صفت در افراد با تیپ‌های زمانی عصرگاهی بیشتر از تیپ‌های صبحگاهی

¹ Muro, A

² Goma-freixanet

افراد ماضطرب دیر می‌خوابند و دیر بیدار می‌شوند. در افراد اضطرابی اواخر بعدازظهر و عصر وضعیتشان بدتر می‌شود. افراد طبیعی بر عکس صبح حالشان بد است و عصرها بهتر می‌شوند. MHPG یک متabolیت مرکزی و کاته کوله مین سیستم اعصاب پیرومونی که با اضطراب در ارتباط است و تحت تاثیر ساعت زیستی نوسان دارد.

آیزنک معتقد است افراد اضطرابی نفایص شناختی نیز دارند (۲۰). این نفایص شناختی مثل سوگیری ها و خطاهای ادراکی تحت تاثیر ساعت زیستی و زمان نیز است مثلاً متیوز دریافت که افراد با نمرات بالا در اضطراب صفت در آزمون های خلاقیت در اواخر روز ضعیف عمل می‌کنند (۲).

از جمله یافته های دیگر این پژوهش عدم تفاوت معنی دار در تیپ های زمانی صبحی و غروبی در بین دانشجویان دختر و پسر بود. این یافته با نتایج کیم، دوکر، هاشر و گلدنستاین همسو بود. این یافته با نتایج کیم، دوکر، هاشر و گلدنستاین همسو می باشد (۱۶). همچنین با یافته های کرخوف^۱ همسو است که مطرح می کند تفاوت های جنسیتی در ارتباط با تیپ های زمانی صبحی - عصری ناهمسان است (۶). این نتیجه با پژوهش های پارک و همکاران نیز همسو است و آنان نیز تفاوت های معنی داری بین میانگین نمرات مردان و زنان در گروه دانشجویی کره ای پیدا نکردند (۳). همچنین با پژوهش دیاز - موراس همسو می باشد او نیز تفاوت جنسیتی در خصوص صبحی بودن بین دو جنس پیدا نکرد (۸). از جمله محدودیت های این پژوهش می توان به انجام تحقیق با برسشنامه های خود گزارشی که در این نوع، همیشه این امکان وجود دارد که آزمودنی ها پاسخ های غیر واقعی یا تحریف شده بدهند، اشاره کرد. همچنین می توان به فقر منابع داخلی در رابطه با این موضوع به دلیل تازه بودن آن و نیز به داوطلبانه بودن آزمودنی ها نیز اشاره نمود. در پایان پیشنهاد می شود که متخصصان اعصاب و روان، روان شناسان بالینی و مشاوران و اغلب درمان گرانی که با افراد دارای مشکلات روان شناختی تعامل دارند در مصاحبه بالینی و تشخیص از ترجیحات شبانه روزی افراد نیز سوال بکنند. همچنین پیشنهاد می شود در اجرای آزمون ها این نیز مورد توجه قرار گیرد که آزمودنی ها با تیپ های صبحگاهی و عصرگاهی ممکن است با توجه به شرایط فیزیولوژیکی و روان شناختی پاسخ های مختلف در زمان های نامتناسب با تیپ های بدهند. شاید بتوان این را به عنوان مهم ترین خطر یا محدودیت پژوهشی در تعمیم نتایج نیز در نظر گرفت.

آشنتگی های عاطفی بیشتر در تیپ های زمانی عصری را می توان به دلیل سیکل خواب / بیداری درونزد که با برنامه های کاری و متعارف اجتماعی همتا نیست در نظر گرفت (۶).

یک نظریه بحث تفاوت های فردی را بر اساس روان فیزیولوژیکی مطرح می کند. بر این اساس تیپ های زمانی عصری در مقایسه با تیپ های صبحی نمرات پایین تری در نیرومندی تحریک و وقه دارند. افراد تیپ عصری الگوهای رفتاری تیپ A شخصیتی را نیز دارند. مشکل در مقابله با خواسته های محیطی و اجتماعی، سبک های زندگی به همراه فشار و خطر برای بیماری های قلبی - عروقی ذر بین تیپ های زمانی عصری مطرح شده است.

سطح کورتیزول نیز در این خصوص مطرح شده است. در افراد با مسائل اضطراب پاسخ کورتیزول بالاتر است. فریز و همکاران^۲ چنین فرض می کنند که هسته های سوبراکیاسماتیک (همچون ساعت بیولوژیکی) ممکن است اهمیت عمد هایی برای پاسخ بیداری کورتیزول داشته باشد (۲۸). کودیلیک و همکاران^۳ چنین فرض می کنند که درجه حرارت بدن و کورتیزول توسط هسته های سوبراکیاسماتیک تنظیم می شود. یافته ها مقدار بالاتر کورتیزول در صبح را نشان می دهد. شاید پاسخ کورتیزول پایین تر نشان دهد که چرا تیپ های زمانی عصری زمانی که برای فعالیت های روزانه آماده می شوند با مشکلاتی مواجه می شوند (۲۸).

فرضیه دیگری در این خصوص مطرح است با عنوان فرضیه واکنش بدیری^۴، این فرضیه مطرح می سازد که افراد پاسخ های هیجانی و فیزیولوژیکی مبالغه آمیز (افراتی) به فشار نشان می دهند. ریتم های فیزیولوژیکی در طی روز نوسان نشان می دهد؛ در شرایط عادی فشار خون و ضربان قلب در طی روز افزایش و شب کاهش می پابد. به نظر می رسد سیستم های قلبی و عروقی در زمان های خاصی از روز نسبت به زمان های دیگر به استرس واکنش پذیری بیشتری داشته باشد (۲۹). این در خصوص حملات صرع از نوع صرع میوکلونیک (JME)^۵ با بیماران صرع لوب تامپورال مورد بررسی قرار گرفته است. بیماران (JME) به نظر می رسد در مقایسه با بیماران صرع لوب تامپورال یک ریتم ساعت زیستی خاصی دارند از جمله تمایل به دیر وقت خوابیدن و دیر بیدار شدن از خواب و احساس خوبی کردن در اواخر روز (۵). در بیماران با اضطراب و افسردگی پژوهش نشان می دهد که نشان گان آن ها در اواخر روز بدتر می شود (۳۰).

¹ Fries, and et al.

² Kudie lk and et al

³ Reactivity hypothesis

⁴ Juvenile myoclonic epilepsy (JME)

⁵ Kerkhof, G

References:

1. Caci H, Robert P, Boyer P. Novelty seekers and impulsive subjects are low in morningness. European psychiatry 2004; 19: 79-84.
2. Mecacci L, Righi S, Rocchetti G. Cognitive failures and circadian typology. Pers Individ Dif 2004; 37:107-13.
3. Cavallera GM, Giudici S. Morningness and eveningness personality: A survey in literature from 1995 up till 2006. Pers Individ Dif 2008; 44(1): 3-21.
4. Song J, Stough C. The relationship between morningness-eveningness, time-of-day, speed of information processing, and intelligence. Pers Individ Dif 2000; 29(6): 1179-90.
5. Hofstra WA, De weerd AW. How to assess circadian rhythm in humans: A review literature. Epilepsy and behavior 2008; 13(3): 438-44.
6. Díaz-Morales JF, Sánchez-López MP. Morningness-eveningness and anxiety among adults: a matter of sex/gender? Pers. Individ. Diff. 2008; 44:1391-401.
7. De Young CG, Hasher L, Djikic M, Criger B, Peterson JB. Morning people are stable people: Circadian rhythm and the higher-order factors of the big five. Pers Individ Dif 2009; 43: 267-76.
8. Diaz-Morales JF. Morning and evening types: Exploring their personality styles. Pers Individ Dif 2007; 43: 769-78.
9. Randler C. Gender differences in morningness-eveningness assessed by self-report questionnaires: meta-analysis. Pers Individ Dif 2007; 43: 1667-75.
10. Negriff S, Dorn LD. Morningness/eveningness and menstrual symptoms in adolescent females. Journal of psychosomatic research 2009; 67: 169-72.
11. Giam Pietro M, Cvallera GM. Morning and evening types and creative thinking. Pers Individ Dif 2007; 42: 453-63.
12. Chelminaki I, Ferraro FR, Petros T, Plaud JJ. Horne and Ostberg Questionnaire: A score distribution in a large sample of young adult. Personality and individual differences 1997; 4: 647-52.
13. Natale V, Danesi E. Gender and Circadian typology. Biological and Rhythms Research 2002; 33: 261-69.
14. Adan A, Natale V. Gender differences in morningness-eveningness preference . Chronobiology International 2002; 19:709-20.
15. KimS, Dueker GL, Hasher L, Goldstein D. Childrens time of day preference: Age, gender, and ethnic differences. Personality and individual 2002; 33:1083-90.
16. Randler C. Morningness-eveningness, sleep-wake variables and big-five personality factors. Pers Individ Dif 2008; 45: 191-96.
17. Zekine P, Hakan G, Ilker R. A reliability study of the Turkish version of the morningness-eveningness questionnaire. Turkish journal of psychiatry 2005; 16(1): 1-6.
18. Eysenck MW. A cognitive approach to trait anxiety. Eur J Pers 2000; 14: 463-76.
19. Novey DM, Nelson DV, Goodwin J, Rowzee RD. Psychometric comparability of state-trait anxiety inventory for different ethnic subpopulation. Psychol Assess 1993; 5(30): 343-49.
20. Jackson LA, Gerard DA. Diurnal types, the big-five personality factors, and other personal characteristics. J Soc Behav Pers 1996; 11: 273-84.
21. Natale V, Alzani A. Additional validity evidence for the composite scale of morningness. Pers Individ Dif 2001; 930(2): 293-301.

22. Horn JA, Ostenberg O. A self-assessment questionnaire to determine morningness-eveningness in human circadian rhythms. *Int J Chronobiol* 1976; 74: 97-110.
23. Robrts RD, Kyllonen PC. Morningness-eveningness and intelligence: early to bed, early to rise will likely make you anything but wise! *Pers Individ Dif* 1999; 27: 1123-33.
24. Caci h, Deschaux o, Adan A, Natale V. Comparing three morningness scale: Age and gender effects, structure and cut-off criteria. *Sleep Med* 2008; 10(2): 240-45.
25. Spielberger ED, Gorusch RL. Manual for the state-trait anxiety inventory. Palo Alto, CA: consulting psychologists press. 1970.
26. Babapour KJ. Relationship between emotional intelligence and feeling of fatigue among university students T mediated by optimism self-efficacy, anxiety, and depression. *Journal of psychology* 2010; 14:131-41. (Persian)
27. Muro A, Goma-Freixanet M, Adan A. Morningness-eveningness, sex, and the alternative five factor model of personality. *Chronobiol Int* 2009; 26(6): 1235-48.
28. Randler C, Schaal S. Morningness-eveningness, habitual sleep-wake variables and cortisol level. *Biol Psychol* 2010; 85 (1): 14-18.
29. Willis TA, Oconnor DB, Smith L. The influence of morningness-eveningness on anxiety and cardiovascular response to stress. *Physiol Behav* 2005; 58: 125-33.
30. Cameron OG, Lee MA, Kotun J, Mc Phee KM. Circadian symptom fluctuations in people with anxiety disorders. *Journal of affective disorder* 1986; 11: 213-18.